

Park Kiadó - Könyvklubja: Orosz napló

2010 november 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az Orosz napló fantasztikus könyv! Két érzékeny m?vész Capa és Steinbeck utazásra hív minket az akkori vasfüggöny mögé, hárahagyva a pezsg? New York-i bárok cigarettafüstös, koktélos félhomályát. Mindig izgalmas, ha két más-más területr?l érkez? m?vész közösen együtt tud alkotni. Kihagyhatatlan!

"Willy letette elénk a pultra a két halványzöld Suissesse-t, mi pedig arról kezdtünk beszélgetni, vajon maradt-e még valami, amit egy becsületes, szabadelv? ember csinálhat ebben a világban. A lapokban mindennap rengeteget írtak Oroszországról. Hogy mit forgat a fejében Sztálin, mit tervez az orosz vezérkar, milyen a csapatfelállás, miféle kísérletek folynak atomfegyverekkel meg irányított rakétákkal, és mindezt olyanok írták, akik sosem jártak ott, és kétes forrásokból merítettek. Megállapítottuk ugyanakkor, hogy bizonyos dolgokat senki sem ír meg Oroszországról, márpedig minket éppen ezek a dolgok érdekelnek a legjobban. Hogyan öltözködnek ott az emberek? Mit esznek vacsorára? Szoktak-e mulatni? Milyen ételeik vannak? Hogyan szeretkeznek és hogyan halnak meg? Mir?l beszélgetnek? Szoktak-e táncolni, énekelni, játszani? Járnak-e iskolába ott a gyerekek? Úgy éreztük, érdekes lenne mindezt megtudni, lefényképezni, írni róla. Persze náluk is fontos a politika, akárcsak nálunk, de létezni kell annak a bizonyos 'nagy másik oldalnak', akárcsak ideát. Kell, hogy legyen magánélete is az orosz embereknek, s err?l azért nem olvashatunk, mert senki sem ír róla és senki sem fényképezi le. "

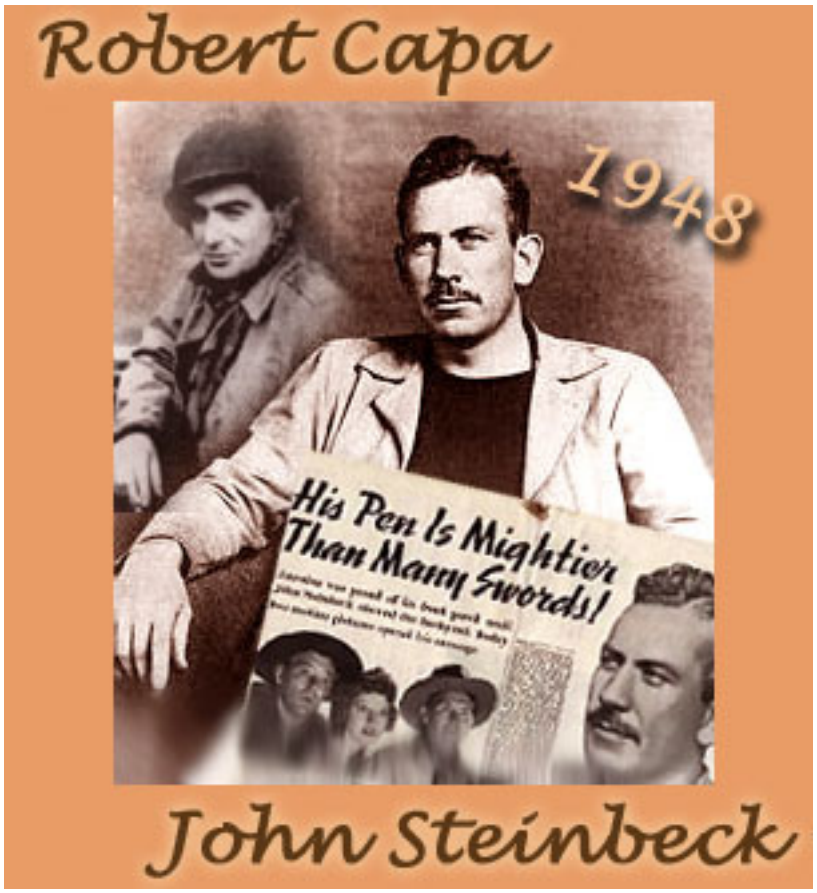
Err?l szól az Orosz napló, ***Steinbeck*** és ***Capa*** közös utazásának végeredménye. 1947-ben jártak a Szovjetunióban, amikor még élt egyfajta jogos és kölcsönös csodálat a két nemzet katonai teljesítménye miatt, de a politika és a sajtó már kezdett szarvakat és farkat rajzolni a másikra. Persze az ? útjukat is a Patyomkin Utazási Iroda szervezete, mint minden külföldiét, mégis több helyre eljuthattak, mint a hivatalosan akkreditált külföldi tudósítók, akik gyakorlatilag nem hagyhatták el Moszkvát. Steinbeckék jártak Moszkvában, Kijevben, Sztálingrádban, Tbilisziben, és néhány faluban is. A hatalmas országban hatalmas különbségeket találtak. Össze sem lehet hasonlítani a porig rombolt Sztálingrádot, ahol az emberek nagy része még 1947-ben is pincékben élt, mert nem volt elég lakás, a Fekete-tenger vidékével, ahová nem ért el front.
Nagyrész sikerült elkerülniük a hivatalos találkozókat és egyszer? emberekkel beszélgettek, ?ket kérdezgették mindennapjaikról, azok meg Steinbecket az amerikai életr?l. Nem igazán értették egymást, egészen más fogalmi rendszerben gondolkoztak. Gondoljunk csak bele, mekkora különbség volt a két ország politikai berendezkedése, társadalma, életszínvonala között!
Steinbeck feljegyzései szándékosan „felszínesek", csak a benyomásait rögzíti – jókat, rosszakat egyaránt – nem akar következtetéseket levonni, és f?leg nem akar politikai elemzésekbe bocsátkozni. Szenvtelen stílusa, fanyar humora nagyon szórakoztató, tele van a könyv jobbnál jobb epizódokkal. Capa képei pedig egyszer?ségükben és mindennapiságukban zseniálisak. Nem keres különleges beállításokat, mentes minden hatásvadászattól.

Az úti élményeken kívül a két utazó egymásnak kiosztott fricskái teszik nagyon élvezetessé az írást. Steinbeck folyamatosan kóstolgatja Capát.

Capa laza, ez már a **Kissé elmosódva** cím? könyvéb?l is kiderült, kivéve, ha a negatívjairól vagy a felszerelésér?l van szó, mert akkor ny?gös. Most az is kiderül, hogy el?szeretettel vesz kölcsön könyvet bárkit?l, és ha fürd?szobát talál, vízidisznóvá változik. ? sem marad adós, egy rövid bejegyzésben értekezik Steinbeck alkoholfogyasztási szokásairól.
Kapunk még egy alapos utószót, és persze Capa fotóit, 70 darabot.
Mindenképp!

http://nyajas.blog.hu/

Nem sokkal azután, hogy vasfüggöny ereszkedett le Kelet-Európára, John Steinbeck és Robert Capa nem mindennapi utazásra indultak a Szovjetunióban. Jártak Moszkvában és Sztálingrádban, Ukrajnában, Grúziában és a Fekete-tengernél. A „nagy másik oldal” – így nevezte el Steinbeck azt, amit láttak, és írásban-képekben megörökítettek: az orosz férfiak és n?k dolgos hétköznapjait. Az 1947 júliusa és szeptembere közt lezajlott utazást megörökít? Orosz napló sajátos módon ötvözi az amerikai író együttérzéssel és humorral lejegyzett, remek megfigyeléseit Capa nagyszer? fotóriporteri teljesítményével. Azt a korszakot ragadja meg, amikor a második világháború után két évvel lassan magára talál és talpra áll a nép a súlyos harcok sújtotta, hatalmas Szovjetunióban.

Az út során Capa mintegy 4000 felvételt készített, ebb?l a kötetben 70 látható.

John Steinbeck (1902–1968) amerikai író a második világháború idején haditudósítóként m?ködött. Els? irodalmi sikerét Kedves csirkefogók (1935) cím? m?vével aratta, kés?bbi regényeinek tárgya az 1930-as évek gazdasági válságának hatása (Egerek és emberek, Késik a szüret, Érik a gyümölcs). Édent?l keletre cím? családregényében (melyb?l James Dean f?szereplésével Elia Kazan forgatott filmet) három nemzedék történetét meséli el. Írói munkásságáért 1962-ben Nobel-díjat kapott.

Robert Capa (1913–1954) magyar származású fotóriporter és haditudósító 1936-ban a spanyol polgárháborúban készített, A milicista halála cím? fotójával vált világhír?vé. 1941 és 1945 között az amerikai hadsereg haditudósítója volt, képei a Life-ban és a Collier’sben jelentek meg. 1947-ben többekkel megalakította a ma is m?köd? Magnum fotóügynökséget. Utolsó riportját az indokínai harcokról készítette, a vietnami Thai Binhben aknára lépve vesztette életét.

A könyv megrendelhet? a www.parkkiado.hu oldalon.

http://www.parkkiado.hu/konyv.php?id=397&katid=K&alkatid=1

Flag Polgári M?hely

Ajánló